

6321 3die Beh. af Lovf., hvorv. Regj. bemynd. t. at

dels af politiske og dels af andre Grunde, ikke vente at faae Laan i deres faste Eiendomme Syd fra, og der har i den sidste Tid ogsaa været større og større Vanstælgighed for dem med Hensyn til at faae Laan Nord fra. Tidligere er der jo bevilget Nordflesvigerne en meget betydelig Mængde Laan af Livsforfikkingsanstalten af 1842, og Laan ere ogsaa bevilgede af Livsforfikkingsanstalten af 1871, men det synes, som om man nu vil standse dermed. Seg kan nu ikke indse, at der er nogen Grund til at negte et dansk privat Pengeinstitut at give Laan i faste Eiendomme i Slesvig, og jeg kan navnlig ikke forstaa, at man, naar Ordene „i Danmark“ blive slettebde, kunde risikere, at Banken udstrakte sin Virksomhed i meget stort Omfang til Sverrig, Holsten og Tydskland eller endog til Nordamerika, som det blev udtalt ved anden Behandling. Der staar nemlig i § 2, 3die Stykke, at Taxationerne skulle foretages efter Reglerne for Burdering af Eiendomme til Efterretning ved Udlaan af Umyndiges Midler her i Kongeriget. Seg mener, at dette maa indeholde Borgen nok, og at der under disse Betingelser ikke kan være Tale om at udstrække Udlaanene paa et langt videre Territorium, end man fra Begyndelsen af havde tænkt sig. Efter min Mening kan det meget let lade sig gjøre, at Landmandsbanken sender Burderingsmænd efter Lov af 19de Marts 1869 ind i Nordflesvig for at optage Skjon over de paa-gjældende Eiendomme. Naar f. Ex. en privat dansk Mand vilde laane Kapitaler ud i Nordflesvig, skulde der saa være Noget i Veien for, at han sendte et Par Mænd derned for at undersøge Pantet. Seg mener, at det maa være affurat et lignende Tilfælde, naar man forlanger Laan af et privat Institut, og kan ikke indse Andet, end at dette meget godt kan sende et Par Mænd ind for at optage en Skjons- og Synsforretning over det Pant, der bydes. Fra denne Side kan jeg saaledes ikke paa nogen Maade se, at der skulde være Noget i Veien for, at Landmandsbanken be-

medd. den „danske Landmandsb.“ forff. Veg. 6322

vilger Laan i Nordflesvig. Ved Sagens anden Behandling blev det udtalt af et æret Medlem her i Salen, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville), idet han henvendte sin Udtalelse til mig og navnlig ønskede at høre min Mening: „Nu er det imidlertid en given Sag, at hele Pante- og Skjodevæsenet i Slesvig er i en saadan Tilstand, at der ikke ret vel kan være Tale om at yde Laan i Slesvigste Eiendomme paa lige Vilkaar med de kongerigste.“ I denne Anledning skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger, som jeg vilde have fremsat der Gang, men som jeg blev afflaaret fra, fordi der blev vedtaget Afslutning. Seg skal saaledes udtale som min Overbevisning, at man langt overdriver de Vanstælgigheder, som Pantevæsenet i Slesvig lægger i Veien for sikker Anbringelse af Kapitaler i Slesvigste Eiendomme. Der er ganske vist Vanstælgigheder tilstede, men disse Vanstælgigheder ere navnlig til Skade for Debitorerne, og ikke for Kreditorerne. Det er saaledes uheldigt for Debitorerne og lægger ofte Hindringer i Veien for at faae Laan, at Prioriteterne rette sig efter deres Værdi, og der saaledes ikke gives nogen fast 1ste, 2den eller 3die Prioritet. Naar en Mand for Diebliffet har 1ste, 2den, 3die og 4de Prioritet i en Eiendom, og der bliver opsagt ham det første Pant, saa kan han ikke laane Penge igjen paa 1ste Pant, idet 2det, 3die og 4de Pant rykke op, men han maa laane paa 4de Pant. Dette er nu en meget stor Ubehagelighed for Debitor, men jeg kan ikke indse, at det har den mindste Indflydelse paa Kreditorernes Stilling. Har man en Gang 1ste Pant i en Eiendom i Slesvig, saa er Pantet efter min Overbevisning lige saa sikkert der, som det er andre Steder. Desuden kunne Panterne i Slesvig realiseres lettere end her tillands, idet man nemlig der har en anden Procesmaade, den saakaldte Mandat-Proces, hvorefter man langt hurtigere kan fremme Realisationen af Panter og Inddrivninger af Pengefordringer. Hvad Skjodevæsenet angaar, da er der ganske vist og